

Hvor er folk dog hjælpsomme 😊

Vinter/forårsrejse 2019

Vi havde talt om en tur ned langs Spaniens østkyst til sydkysten over til Portugal og op langs vestkysten til Santiago de Compostela og hjem langs nordkysten af Spanien, igennem Frankrig og Tyskland.

Da vi startede hjemmefra havde vi en tom tysk gasflaske, den fik vi byttet i et tysk byggemarked, og en næsten tom fyldeflaske som vi fik fyldt hos Høyer-tank i Lübeck. For ikke at få driftstop bruger vi udelukkende propangas om vinteren i Nordeuropa, og vi fandt ud af, at autogas på alle Høyer tankstationerne er propan gas.

Turen gennem Tyskland og Frankrig var nærmest transit. Vi ville opleve nytårsaften i Frankrig og kørte til den kønne, gamle by Dole (N47°05'25,8" Ø005°29'50,9") – men ud over en privat fest, som vi ved en fejl blev inviteret med til, skete der intet i byen i anledningen af nytåret, og næsten alt var lukket.

Vi ville have overnattet på en fransk plads lige nord for den spanske grænse, men pga. mørke og vejarbejde overså vi afkørslen, og pludselig var vi i Spanien.

I stedet fandt vi en plads ad smalle veje oppe i bjergene, som skulle have en restaurant – og det passede os godt, men da Jytte i mørket gik over mod den formodede restaurant, faldt hun i en dyb cementgrøft, slog sig kraftigt og måtte forbindes adskillige steder, så vi droppede restauranten.

For at få propangas på fyldeflasken, kørte Lejf non-stop til Galp i Barcelona, hvor vi fik gas og diesel, begge dele var billigere i Spanien. Derefter gik turen til Santa Coloma de Cervello.

Er man til anderledes arkitektur og byggeri, så kan det opleves i Santa Coloma de Cervello. Vi havde fundet en plads (N 41° 21' 55,1" E 002°01' 32,4") i denne by, hvor den berømte arkitekt Gaudí, har designet en lille kirke, kom dertil ved 14.30 tiden og snuppede den sidste (næsten) legale plads og fik set kirken, der var meget spændende og totalt ude af alle kendte vinkler.

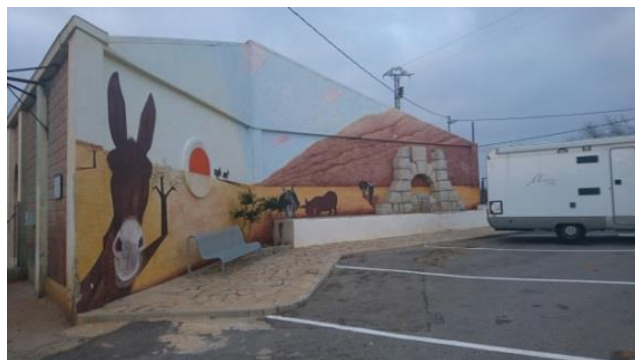

I turistbureauet var desuden en spændende udstilling, der handlede om bomuldsfabrikanten Guell og hans fabrik, der blev etableret i 1890. Guell byggede huse til arbejderne, et helt minisamfund, hvor han sørgede for uddannelse til børn og betalt barselsorlov til kvinder. Han var aktiv i politik og i Cataloniens frihedsarbejde frem til Franco – men hans førstemand blev henrettet af Francos styrker.

Vi havde set en plads i La Salzadella, det var målet næste dag (d. 4/1) og vi kom dertil, (N40°24'57,9" Ø000°10'21,8"), men det var med noget besvær, for vi kom til en rundkørsel på hovedvejen, hvor der stod nogle betjente, som dirigerede os en ganske anden vej, end vi havde regnet med. Det blev en tur som vi godt kunne have undværet! Måske vi misforstod noget, for vi kom op i en bydel ret højt oppe med så stejle stigninger at vi var på kanten af hjulspin, for at komme op. Gaderne var ikke lette at passere med en camper, og der var flere hjørner, hvor Jytte måtte frem og tilbage et par gange, for at komme rundt om hjørnet. På vejen ned så vi et par busstoppesteder, det må være en minibus der måtte køre der, men det var sandelig godt, at vi ikke mødte den undervejs! For der var ikke plads til os begge.

Jytte havde det ret så varmt da vi kom ned til en vej, der ikke krævede den koncentration hun lige havde måttet præstere. Hun syntes, at det havde været noget anstrengende.

Til gengæld lå byen i et fladt område, vi var alene på AC pladsen, der var ikke meget liv i byen, der var ganske sød, men billederne i guiden var pæne – og det var de også i virkeligheden. Om natten var der lys i æslets øjne og solen i billedet blev til måne.

Fra d 01/02-10/02 er der kirsebær festival i byen. Det ville vi ikke vente på, måske en anden gang.

Da vi kørte videre næste dag, havde vi en ikke særlig rar oplevelse, idet der var en bil der kørte meget tæt bag ved os over en meget lang strækning, og den blev liggende uanset om vi satte hastigheden meget ned eller op. Da Lejf tog et billede af bilen ud ad bagruden, fik manden i den meget travlt med at komme udenom – og lagde sig i stedet tæt bag en varevogn. Hvad formålet var, fandt vi aldrig ud af.

Vores mål var camperpladsen i Sigma de la Valldigna hvor vi havde været før, N39°02'28,8" Ø000°02'27,1". Umiddelbart efter vi landede, hørte vi høj musik, og troede, at musikken kom fra et af husene, men det var musik til et optog i forbindelse med hellig tre konger, der var dagen efter. Jytte drønedes ud for at se, hvad der skete og fik på engelsk at vide af en mand, at børnene fik slik og gaver denne aften, og at det først var denne dag at de fik deres "julegaver." Hun skyndte sig hjem at hente Lejf, og vi kom afsted så hurtigt, vi kunne. Imedens var der fyrværkeri i byen

Vi nåede ikke optoget, men mødte folk på vej bort derfra – alle børnene havde balloner, slikpapiret lå overalt i gaderne, der allerede var ved at blive fejlet og folk var glade.

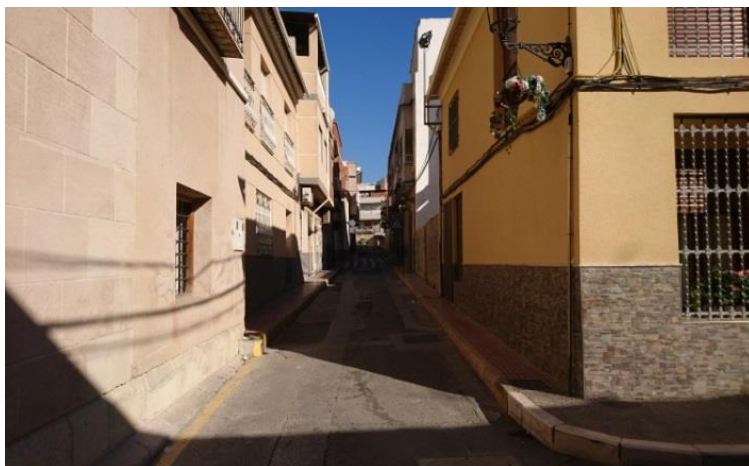
Ved tømmeområdet uden for AC pladsen, er der et skilt hvor der blandt andet står, at det er forbudt at tage stole og borde ud. Desuden er der en åbenbart uskreven regel om, at man maksimum måtte parkere på pladsen i 3 døgn, og det oplevede vi at politiet håndhævede, så folk blev sendt væk.

Vi ville til Lorquí i Murcia, hvor der er en tankstation, som vi mente skulle have propangas – det bekræftede de ☺. Vi havde nattetemperaturer på ca. 1 grad, så det var stadig bedst at bruge propan.

Da vi ville købe ind fandt vi først et stort Eroskicenter, der viste sig at være lukket. Overfor lå en Lidl butik, men der var også lukket. Jytte talte med en yngre mand, der også ville have handlet i Lidl, og vi undrede os sammen over at der var lukket, fordi der var lys i butikken. Men han vidste hvor der var en butik, der var åben, og han viste os vej dertil så både han og vi fik parkeret og købt ind i den lille butik. Meget sødt og hjælpsomt.

Vi skulle nu finde camperpladsen, og det blev sandelig en oplevelse, for da vi kørte gennem byen og skulle dreje til venstre ned til pladsen, var denne vej gravet op, og vi sad dybt i en næsten lukket og meget smal gade med balkoner, blomster og masser af parkerede biler. Der var en vej ved enden, der gik til højre og den var godt nok smal, så Jytte mente, at vi skulle bakke ud.

Men Lejf mente, at han nok kunne køre igennem og med hjælp af en lokal beboer foran og Jytte bag ved kom vi rundt om hjørnet igennem gaden, og kom udenom byen til camperpladsen. Lejf var virkelig dagens mand skysovs - det var godt kørt!

Vel ankommen til camperpladsen N38°04'44,2'' V001°15'35,7'' trængte vi bestemt til en øl. Der var en hyggelig cafe lige ved camperpladsen, og de havde også Wifi, så vi kunne sidde og sumpe lidt ude i kulden under en terrassevarmer.

Der var kommet nye medlemmer i foreningen, så næste dag skulle Lejf have sendt breve med medlemskort, men først måtte vi have frimærker. Vi var inde i en butik hvor man kunne købe lotto, aviser ol, men ikke frimærker. Indehaveren sagde, det kunne vi købe i en tobaksforretning, og pegede, men vi havde kun gået et lille stykke, før vi blev indhentet af en mand, der havde været i butikken og han førte os helt hen til posthuset.

Vi er glædeligt overraskede over den venlighed og hjælpsomhed, vi har mødt her i Spanien. Først en mand der viste vej til et supermarked der havde åbent, derefter en der hjalp os igennem de snævre gader og så ham der viste os vej til posthuset.

En af Jyttes gamle kolleger bor i Sydspanien med sin hustru, og dem havde vi aftalt at besøge. De bor nær Loja ca. 20 km fra Ventorres de San Jose hvor vi parkerede camperen. Det er ikke muligt at køre til huset i camper, så han hentede os i sin 4 hjulstækker.

Det sidste stykke vej til deres hus, ville man nok normal gøre til fods og med stor forsigtighed for ikke at snuble og falde. Vejen var mest en arbejdsvej med grove sten og store huller og egnede sig bedst for en traktor.

Huset lå nede i dalen, og da vi kunne se huset, var der nok et par hundrede meter derned.

Det var et spændende hus, de havde genopbygget, det lå utroligt langt fra alt – også fra naboerne, der var totalt stille og mørkt om natten – ingen lysforurening, de bor meget isoleret med deres 2 heste, egen brønd, solceller, generator og gasvarme. Huset ligger i et spændende område i 600 m højde, og i nærheden lå en 5000 år gammel begravelsesplads hvor gravene var hugget ud i klipperne, nogle af gravene havde et fælles kammer.

Vi ville videre, og det var nu tid til at købt propangas, det kan man få hos Aglo: 37°08'16.4"N 4°43'41.2"W, 37.137894, -4.728115. På vejen dertil kom vi til Antequera hvor vi ville overnatte og se byen – den så spændende ud, og har en fin, gratis AC plads med faciliteter, der ligger centralt ved restauranter og bymidten. 37°01'16.7"N 4°34'17,6"W.

Det blev en noget anderledes eftermiddag og aften end vi havde regnet med. Da vi kom til pladsen og ville bruge faciliteterne, fik Lejf kraftige bryst smerter og måtte tage nitroglycerin – og da det ikke virkede tog han 2 gange mere, han blev svimmel, og kunne ikke se klart, blodtrykket faldt og faldt, så Jytte fik med hjælp fra lokale fat i en ambulance, og Lejf blev kørt på hospitalet. Der var ikke plads til Jytte i ambulancen. Det var grimt at opleve - hun gættede sig til hvor Lejf var kørt hen – kørte til de nærmeste og fandt ham fordi hun mødte de reddere, der havde hentet ham.

Lejf fik taget blodprøver og han blev også røntgenfotograferet. Det viste sig, at det ikke havde været en blodprop, og da han var helt frisk kunne vi forlade hospitalet igen og der var heldigvis en ledig plads på AC pladsen.

Det var en helt igennem professionel behandling både i ambulancen og på hospitalet. Standarden var som i Danmark. Da hjertekrampen var ved at være overstået, tog nysgerrigheden overhånd og han fik et rigtig godt indtryk af hospitalet og personalet der.

Vi havde bestilt plads på camperpladsen Rincon de La Victoria. N 36°42'59,1" V004°14'16,1", hvor vi har været tidligere, men én af de ansatte luskede rundt blandt vognene, og var ualmindelig grov overfor Jytte, så det er et sted hvor **vi aldrig kommer igen.**

I Estepona skulle være en blandet P-plads og tømning nede ved havnen N36°24'51,6" V5°9'37,7". Vi fandt pladsen og også en plads til os – men så kom der en mand med en hund og bad os om at finde en anden plads, fordi hvis fiskerne kunne parkere på de første rækker, så var de helt OK med at vi fyldte resten – og ellers brokkede de sig til politiet, og så skulle alle væk. Vi flyttede naturligvis bilen og fandt en anden OK plads.

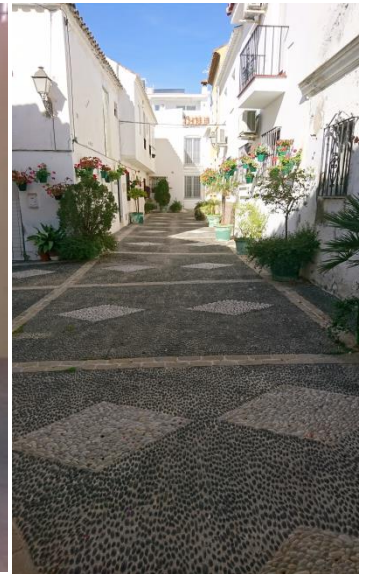

Om aftenen gik vi ind til byen – der lå langt væk jf. Googlemaps – for at finde et sted, hvor vi kunne få printet medlemskort. Vi fandt aldrig den butik, vi ledte efter, men tæt på lå en internetcafe der også kunne printe, og så fik vi det fikset.

På vej tilbage til camperen gik vi ad strandpromenaden, ved enden gik vi gennem havnen, og var ved at være lidt på vildspor, troede vi. Der var fiskehuse mv og noget mørkt, men igen viste en hjælpsom spanioler os vej mod gaden med restauranter mv, og der faldt vi over en meget velbesøgt thai restaurant, hvor én af gæsterne fortalte, at maden var rigtig god – og det var den.

Næsten hjemme fik vi et grineflip, for den allernærmeste butik var netop papir og print – det havde hverken vi eller Googlemaps opdaget.

På Jyttes perle halskæde var snoren knækket, så vi gik ind til centrum for, at finde en guldsmed der kunne reparere den. Vi skød "genvej" igennem et bakket forstadskvarter, kom over den store gade og torvet, der adskilte de mindre gader og de mere fornemme dele af byen og kom ind i de sødeste gader med massevis af farvede blomster i farvede urtepotter. Èn farve pr. gade.

Men før vi kom dertil var der andre steder/gader der var interessante.

Den første guldsmed skulle bruge en uge på at reparere kæden – og det skulle den anden også. Men da hun så at Jytte blev ked af det, lovede hun at lave den til næste dag, hvor vi gerne ville videre. Det var så dejligt. Derpå nussede vi rundt, og var på café lige overfor guldsmeden, hvor vi fik et par oste/tomatsandwich, chips og en øl mens vi nød at kigge på livet i gågaden og være blandt de lokale på cafeen.

To år tidligere var vi i Gibraltar, men det var en regnfuld aften og dag, så det var næste stop. Vi holdt som sidst på autocamperpladsen i lystbådehavnen, N 36°09'24,3''

V005°21'19,9''. Den er lidt dyr, men ligger supercentralt og har de nødvendige faciliteter. Der er masser af gratis P-pladser i området, men så er der noget længere at gå.

Sidst vi var i Gibraltar, blev vi inviteret ind på en lokal, privat pub, hvor vi blev anbefalet at tage en taxatur ind i bjergets indre med kilometervis af tunnelgange – så det overvejede vi.

Vejen fra autocamperpladsen går udenom en masse – dyre – P-pladser, via tolden med toldere og bobbyer og hen over landingsbanen.

Lige da vi var gået ud på startbanen, bimlede en lyd – folk blev ved at køre, og der var en gul bil, der kørte på tværs, så vi regnede med at det var på grund af den, der blev bimlet. Men da Jytte stoppede op på startbanen og begyndte at fotografere kom det fra højtaleren, at man ikke måtte stoppe på startbanen, og så opdagede vi, at vi var de sidste, der var på vej over.

Der var godt nok ikke noget fly, der ventede – men så snart vi var inde bag lågen, landede der et fly..... UPS!!.

Vi var lige kommet gennem tolden, da vi blev kontaktet af en taxamand, der gerne ville vise os hulerne, men vi havde på forhånd overvejet hvad vi ville se og ikke se – og vi ville hverken møde

aberne, der ville forsøge at tømme vores rygsække, heller ikke køre med kabelbanen, for det er der ikke nogen af os, der kan lide – og det med de 56 km huler/gange kunne nok være lidt interessant at se, men ikke dem alle sammen. Vi havde læst at det kostede 30-40€ pr person for turen og at man blev stoppet 8 personer ind i en taxa. Det ville vi ikke betale.

Vi valgte at gå i stedet, og det var slet ikke så dumt, for så fik vi set hele den gamle bydel med et rigtig hyggeligt gågadesystem og småbutikker. Sprit/cigaretbutikkerne var åbne, og spritten var vist nok billig – cigaretterne var i hvert fald, men vi ventede med at købe en flaske til den Eroski, der lå lige ved udkørslen.

Efter 4 timers gåtur i adstadigt tempo og et par små sid-ned pauser på cafeer havde vi nok gået 10-12 km i alt. Vi var rigtig godt trætte da vi kom hjem – efter igen at have været de sidste på landingsbanen. Lejf var skidt og havde haft feber om morgenen, men gåturen var godt for ham, kunne vi konstatere.

I Rota er en dejlig, gratis AC plads nær vandet, hvor vi har været før. Der er fine faciliteter, den er populær, og folk bliver der længe, så man skal komme tidligt. N 36°38'14," V006°23'32,1"

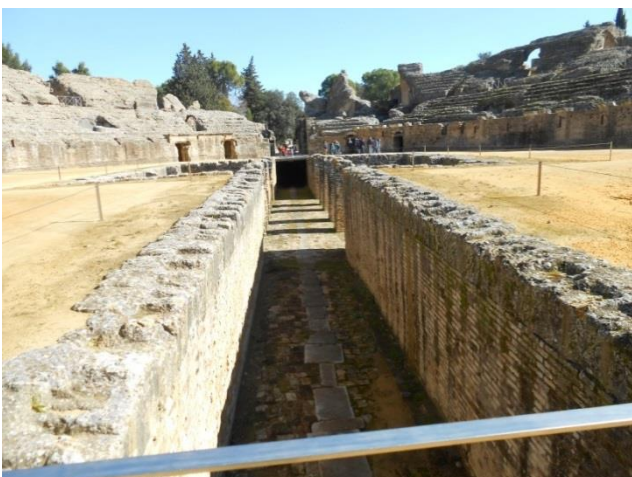
I regnvejr er det rart at have sin egen udestue med, som denne tyske anhænger:

Vi havde læst om byen **Italica**, hvor der er en romersk ruin-by som vi ville se. Vi fandt en almindelig parkeringsplads ikke langt derfra, og da vi havde hvilet, gik vi ved 20- tiden ud for at finde en restaurant for at få noget at spise og vi fik en herlig spansk menu, godt nok var Jyttes lidt tilrettet – uden kød. Den næste dag ville vi se den romerske ruinby.

Det blev den store spadseredag! Det var den største romerske ruinby vi nogensinde havde besøgt, om den var større end Olympia i Grækenland ved vi ikke sikkert, men den dækkede 36 hektar, så det tog nogle timer at se det meste af det. Amfiteateret var enormt og velholdt, man kunne gå hele vejen rundt under tribunerne.

Der var tavler hvor alle gladiatorerne var nævnt. Ca. 100 000 mennesker var blevet dræbt i amfiteateret

Gangen hvor gladiatorerne kom til arenaen.

Hoved gaden i beboelsesområdet og badeområde med svømmebassin →

← Fuglehus.

Ovenstående er kun et lille udsnit af, hvad vi så, skulle vi beskrive det hele ville det være en rejsehistorie for sig selv- det var uhyre spændende!

Det var ved at være tid til at komme til Portugal – første gang i autocamper. Vi havde fået at vide, at så snart vi kom over broen på grænsen mellem Spanien og Portugal, skulle vi køre fra motorvejen, dels for ikke at køre for langt og dels fordi vi havde fået at vide, at motorvejsafgiften var dyr og meget besværlig at betale på den rigtige måde.

På vejen så vi storkereder på elmasterne. I et område var det på alle masterne, andre steder var det på enkelte master hvor det var muligt for storkene at finde fodfæste – og det lykkedes nogle steder oven i købet som etagebyggeri!

Vi fandt camperpladsen Vila Real de Santo Antonio N 37°11'56,8" V007°24'56,8" og kom ind og fandt en plads – den var ikke spændende, selvom den lå nær vandet – blot en stor samling campere af forskellig nationalitet, men vi havde fundet ud af at der skulle være et vaskeri lige i nærheden, og det havde vi brug for. Det viste sig, at vi ikke kunne bruge vores eget vaskepulver, det er nødvendig fordi Jytte er allergisk overfor stort set alt vaskepulver, og vi gider ikke hospitaler.

Vi havde fundet en campingplads som vi ville ind på, men der var optaget i de næste 14 dage, men så fandt vi en AC campingplads med vaskemaskine og reserverede plads pr. telefon. Den ligger i Caminho da Centieira Albufeira N 37°09'25,1" V008°12'32,9".

Vi blev modtaget af ejeren, Pedro, han inviterede os på kaffe, det blev til en øl i stedet for – og en spændende iskold, lokal mandellikør. Han fortalte, hvad der var at se i omegnen, og at der var på pladsen er en bil vi kunne **låne**, hvis vi skulle til byen for at handle, vi skulle bare fylde vognen op med benzin igen, inden vi kom tilbage med den. Der er flere sociale tiltag på pladsen, fælles middage, fælles indkøbsture til den nærliggende by, man splejser om mad til de familier i lokalområdet, der er afhængig af turismen – der bare ikke er der om vinteren, og hjælper et internat for hjemløse hunde.

Jytte fik tanken på Thylejeren, folk sad rundt omkring og hyggede sig sammen med øl og musik, dejligt, og vi blev budt hjertelig velkommen alle steder.

Dagen efter ankomst var det store vaskedag, dvs. tøjvaskedag. Jytte startede med, at fylde det i maskinen, medens det vaskede fik hun lavet noget foreningsarbejde, Der var ingen tørretumbler, men det var ikke noget problem, værten fortalte, at vi bare kunne hænge tørresnor op mellem træerne, så Lejf hængte tørresnore op og gik derefter en tur.

Efter frokost hyggede vi os med naboerne, på pladsen boede væsentligst hollandske og engelsksprogede AC-folk.

Vi havde regnet med at køre videre, når vi havde vasket, men det var så rar en plads, at vi blev der en uge. Det har vi aldrig prøvet før, men vi fandt ud af, at det var en helt normalt når man kom til denne plads, mange af dem vi talte med, havde gjort det samme, nogle havde været der en måned.

Efter et eftermiddags hvil, var det blevet tid til aftensmad, og der denne aften fællesspisning. Menuen bestod af portugisisk suppe, og efter suppen blev der serveret en pølse, som blev varmet over en spritflamme. Lejf smagte på den, den var salt og meget fed, så fedtet drev ud af den, da den blev varmet. Men så fik han prøvet det – og gør det ikke igen.

Lørdag skulle være BBQ, det startede kl. 13. Der var dækket op, og alle engelsksproget blev placeret ved et bord mens de hollandsk-sprogede blev placeret ved et andet.

Nabokonen fejrede sin fødselsdag ved samme lejlighed, og lokalet var pyntet op med fødselsdags balloner og flag. De havde tidligere været en måneds tid på en lignende, hyggelig plads i nærheden, og de gode venner som de havde mødt dér, kom for at fejre hende.

Værtens fødselsdagskage til fødselaren.

Der en overdådig mængde mad som værtinden Mirrelli havde lavet med flere forskellige gang kød, og med en masse salater. Jytte fik vegetarmad som hun havde lavet specielt til Jytte, det smagte vældigt godt.

Nok det meste imponerende var dessert bordet, der var så mange slags søde sager, at det drejede sig om at begrænse mængden af hver slags, for at kunne smage dem alle. Det kan være, at der var nogen som fik prøvet dem alle, men det fik vi ikke.

Vi var jo på vej til Europas vestlige punkt. Undervejs stoppede vi blandt andet i Silvers N37°11'08,3" V008°26'41,9" og i Lagos.

I Silves var der ikke plads på AC pladsen så vi parkerede på P- pladsen uden for. Det var ikke tilladt, men politiet gjorde ikke noget ved det. I Silves kom der et par forbi, som vi kender fra en anden

forening, vi havde været medlem af. De havde ikke camper mere, men lejede nu en lejlighed i en naboby som Lejf har glemt navnet på. Lige ved siden af P-pladsen var der en svømmehal hvor de svømmede, men først plejede de at gå en tur på P-pladsen for at se om der skulle være danskere der, og det var der ofte.

Om morgenen da vi var ved at vågne, mente Jytte at der var noget galt med vores køleskab. Der var en lyd, som om det stod og forsøgte at tænde, men da hun undersøgte det nærmere, virkede det ok, så det var ikke det. Senere viste det sig, at lyden kom fra en storkerede tæt på pladsen og det var storken der stod og knebrede!! Helt samme lyd, påstår hun 😊

AC- pladsen i Lagos (N37°06'54,0'' V008°40''46,5'') er en meget stor camperplads. Der er plads til et par hundrede campere. Der var ikke nogen i receptionen, da vi kom, så Jytte åbnede lågen, og vi kørte ind.

Medens Jytte lavede mad (vi spiser ret sent), hørte vi høj musik og sang. Det var musik fra tresserne, og da vi havde spist gik vi i retningen af lyden, som kom fra et værtshus ved siden af AC pladsen.

Musikerne stod ved siden af baren, og der var flere der sang og spillede – alle var lokale, mærkeligt nok var der ikke andre fra AC-pladsen, der var blevet tiltrukket af musikken. Der er også plads til at danse. Vi fik et par øl som til en pris af 1,5€ pr stk. Tjeneren sang også, og han sang rigtig godt, man kunne se – og høre - at han var en øvet sanger.

Vi blev der i flere timer, men fik til sidst nok af den høje musik, og ville hjem at sove, vi ville videre til Sagres næste dag.

Da vi kom til byen, stoppede vi ved Intermaché, hvor der er en AC plads og hvor der også kunne tømme toilet og spildvand. Det havde vi ikke behov for, for vi skulle handle og fik noget spændende ost. Da vi var på vej ud af butikken så vi en lille kiosk hvor man også kunne printe i farver og få lavet billeder, så Lejf fik printet medlemskort.

Vi ville ikke blive på den plads, der var en del støj, og den var ikke spændende. Vi ville i stedet ud på spidsen, og her fandt vi en plads, N37°00'17,5'' V008°56'41.4'' sammen med en masse andre AC og så gik vi langs stranden, i et særdeles kraftigt blæsevejr. Vi ville ind på borgen, der ligger helt ude på spidsen, men der var lukket. Den måtte vi så se dagen efter.

Næste morgen gik vi op til borgen, men der var lukket pga. strejke.

I stedet kørte vi ud til Europas vestligste punkt (Cabo de Sao Vicente). Jytte skulle lige rette noget hun havde glemt i camperen, og imens gik Lejf hen foran en par campere og blev pludselig prajet – på dansk.

Det var Hardy og Birgit (0241) som vi havde været sammen med ved fødselstræffet i Tange. Hardy kunne kende Lejf, så vi hyggede os en times tid sammen over en kop kaffe og en småkage, og vi aftalte, at vi skulle mødes i Aljezur. De havde set området, og kørte først - hvis der ikke var plads skulle de ringe /SMS'e.

Ved ankomsten til Aljezur parkerede vi først på den gale side af vejen ifht. pladsen, men det var her, at alle pladserne i GPS'en var markeret, så vi måtte bede om en livline – og den var meget nær – lige på den anden side af gaden, hvor Hardy flyttede bilen så der var plads til os alle. N37°19'03,7" V008°48'09,6". Der traf vi også Birthe fra Holbæk. Hardy og Birgit skulle have en avanceret meny, der skulle koge længe, og da den var sat over, mødtes vi alle i vores vogn.

Når danskere mødes, går der enten druk i den eller de danner en forening – og sådan én har vi jo ☺. Det blev til en hyggelig aften med en del snak, god vin og gode øl – og til sidst fik vi også aftensmad.

Vi traf Hardy og Birgit flere gange på det næste stykke nordpå langs Portugals kyst, sidste gang i Mafra, hvor de igen hjalp os til en fin plads. AC pladsen (N38°56'01,6" V009°19'34,4") lå lige ved siden af slottet Palacio Nacional de Mafra, og det ville vi se, selv om vi havde set masser af slotte.

Selv om Mafra er en relativ lille by i Portugal, er den verdensberømt for sit prægtige, kongelige kloster-palads, som kan sammenlignes med 'El Escorial' slottet i nærheden af Madrid. Slottet er opført af kong João V.

Slottet i Mafra er kæmpe stort, det måler 232m i længden.

Hele bygningsværket, paladset og klosteret har 300 celler (små rum), 4.500 døre og vinduer, 154 trapper og 29 gårde. Basilikaens gulve er lavet af marmor, som danner mønster i flere farve og er udsmykket med 40 statuer og 6 orgler.

For besøgene kan klosterets forvaltere oplyse, at efter de næsten 2 timers rundtur igennem gange og værelser har man gået 3,5 kilometer. Vi så ikke nogen elevator, og det meste var på første etage, så man skal være godt gående.

Opførelsen gav arbejde til 52.000 og 1000 okser, om okserne blev spist eller om det var trækdyr, det melder historien ikke noget om.

Videre på vej nordpå ligger Coimbra, en universets by som vi havde læst en del om, så den ville vi se.

Da vi kom dertil og skulle ind på AC pladsen, N40°11'57,6" V008°25'44,6" var der totalt fyldt op grund af, at det var helligdag og godt vejr og at pladsen ligger ved en offentlig, meget velbesøgt park.

Vi var optimistiske og troede lidt naivt, at der var en plads til os, men det var der ikke, og det at komme ud igen, var en særdeles vanskelig opgave.

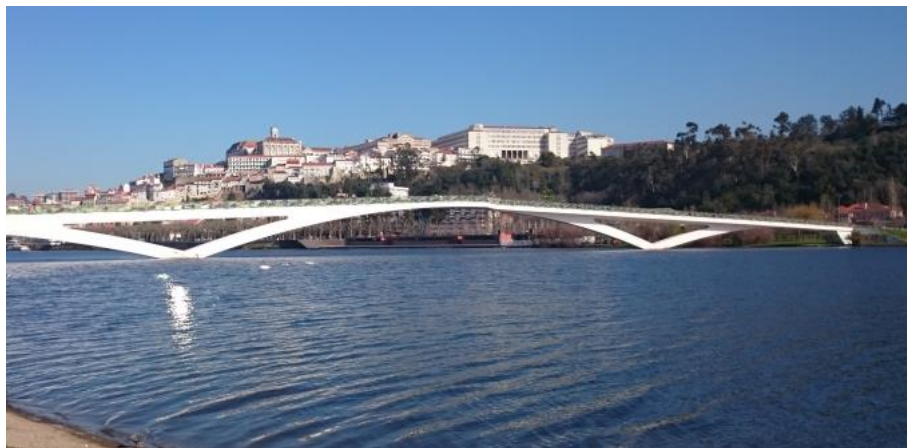
Vejen som vi skulle ud af, var godt nok en vej hvor to biler kunne passere hinanden, men pga. parkerede biler på begge sider af vejen, var den blevet til en ensporet vej. Jytte gik foran for, at stoppe de modkørende vogne, det lykkedes ikke helt, men Lejf fik kantet camperen igennem.

På vejen ind havde vi set en grusplads, og der kørte vi ind. På vejen ud af kaosset, fik vi med fagter, stoppet en anden camper, der var på vej derind, og lidt efter kom de tilbage til gruspladsen. De ville senere prøve, om der var plads på AC pladsen.

Om aftenen gik vi en tur til AC pladsen, og da de fleste var kørt, der var nu god plads, så vi besluttede, at flytte dertil.

For at komme ind til centrum af byen skulle vi over broen

Vi gik over broen ind i retningen af centrum, men vi kom ikke så langt ind mod byen, for det var ulideligt varmt i solen. Den by må vi have til gode.

Derfra gik turen til Santiago de Compostela. Vi havde fundet en plads i Milladoiro som vi mente var en bydel i Compostela.

Milladoiro (Santiago de Compostela) N42°50'49,9'' V008°34'55,9''

AC-pladsen i Milladoiro var en ret så ny plads. Vi fik den yderste plads hvor der var god udsigt, og det lige over for tømmepladsen med nok den flotteste toilet- tømme og vand aftapning vi havde set, den var i granit.

Der var et engelsk par som fortalte, at de havde gået ind til pilgrimskirken, men også at der gik en bus derind for enden af P-pladsen.

Vi fandt busstoppestedet og medens vi ventede kom bussen den modsatte vej, chaufføren gav tegn til, at han kom tilbage om 10 minutter.

Chaufføren talte fint tysk og han fortalte hvor endestationen i centrum var og at der var flere busser, vi kunne komme tilbage med, de kørte godt nok en anden rute, men vi kunne komme af i hovedgaden ikke langt fra AC pladsen. Han var meget hjælpsom, og havde af eget initiativ lavet små sedler, som han gav folk fra AC pladsen, så de kunne finde ud af bussystemet på tilbagevejen.

Vi vidste ikke hvor kirken lå, men kirker blev ofte bygget oppe på toppen af en bakke, og chaufføren havde udpeget retningen for os. Vi fandt en smal gade der gik opad og da der gik en masse mennesker den vej, var det jo nok den vej.

Der var forskellige gamle bygninger undervejs, og vi var lige inde at kigge på universitetet. Efterhånden fandt vi kirken, men det var lukketid, så vi kunne ikke komme ind og se den. Vagten lod os kikke ind og Jytte fik et par billeder, men vi fik at vide at der var reparationsarbejde i gang i kirken og at det derfor var begrænset, hvad man kunne se. Den ville blive åbnet næste formiddag. Kommer vi forbi en anden gang, er de nok færdige og så kan vi se den.

Lige ved siden af camperpladsen var der en moderne og meget flot kirke, den fik vi at se.

Vi havde fundet ud af, at der var karneval i Luacra, det ville vi gerne se. Undervejs fandt vi ud af, at der var ret langt dertil, så Jytte fandt en plads i en by der hedder Foz, og det blev i stedet målet.

Foz Galicien N43°33'50,5'' V007°15'26,6''. Vi kom til AC pladsen som viste sig at ligge ved en kajkant, men det var vist længe siden der var noget skib, der havde lagt til der. Der var ebbe da vi kom, så der var ikke meget vand, da det blev flod, var der ca. 1 meter vanddybde.

Da vi kom, (torsdag) var der ca. 10 campere på pladsen, som var stor. Vi gik en lille tur, og endte på et værtshus i havnen lige ved pladsen.

Senere på aftenen hørte vi trommer, som havde den rytme, som bruges til karnevalsoptog. Lejf havde ikke havde kunnet finde noget karneval i den by, så vi måtte gætte på, at det nok var noget andet.

Næste dag (fredag) skulle vi til Mercadona for at købe ind - et godt stykke op ad bakke. På vejen kom vi forbi værtshuset og fik dér at vide, at der var karneval i byen fra om eftermiddagen og at det var det største karneval i hele Galicien - så vi besluttede, at blive og se, hvad det var.

Om aftenen var der et lille optog. Vi ville lige se det, og vi så også, at folk var i byen, vi var inde i et par værtshuse for at opleve stemningen, og for at få en øl, der var en rigtig god, sjov og hyggelig stemning. Da vi kom tilbage til AC-pladsen var der var pludselig ca. 30 campere.

Lørdag: P pladsen blev fra morgenstunden fyldt op med biler, som havde transporteret deltagere til karnevallet samt en masse tilskuere.

Der var meget fantasifulde udklædninger, vi fornemmede, at der var en slags konkurrence, og der var både enkeltpersoner og store grupper, der deltog og blev sendt afsted ud i gaderne efter hånden.

Optogene startede ved 17-tiden, og de sidste optog gik ud i gaderne ved 19-30- tiden. Dér kunne se, at nogle af dem var trætte, i sær nogle af børnene så trætte ud, men alle kom dansende afsted til trommer, horn, højttalermusik og en masse larm og vi gik hjem i bilen, som bestemt ikke ville kunne køre mere end få cm – den var helt pakket ind i parkerede biler.

Der er ting der er sjovere end karneval.

Da vi kom tæt på, opdagede vi at det var unge mænd.

Det var en hård tur på brosten i byens stejle gader og med højhælede plastiksko, så på vejen hjem gik en del af damerne i bare fødder, eller i strømpesokker.

Der var en masse påsatte brande (i størrelsesordenen 80 stk.) i den nordlige del af Spanien, vi så store, afbrændte strækninger og dem havde vi ikke lyst at stifte bekendtskab med, og desuden ville vi gerne nå at opleve Frankrig på vejen hjem, så næste stop blev universitetsbyen San Sebastian N43°18'28,6'' V002°0'52,9'. Her må man holde i max 3 dage – mod betaling.

Vi gik en tur i byen, og kom forbi universitetet som var en meget flot og moderne bygning. Vi så en fotoudstilling, og derefter tullede vi lidt rundt, indtil vi opdagede de mørke skyer som havde sneget sig ind bag ryggen på os. Vi vendte om og skyndte os tilbage, da vi regnede med at skyerne

ville blive utætte, og da vi ikke havde paraply med. Men vi kom ikke helt hjem, måtte søge ly i en bar/restaurant hvor vi fik en øl mens det styrtede ned. Der var rare mennesker i baren.

Specielt hus.

Specielle kager.

Vi oplevede, at opholdstiden på pladsen blev overholdt, for politiet kom og kontrollerede camperne. De havde en liste hvor der nok stod, hvornår vi var kommet, og de læste på vores billet, som vi havde i vinduet - og bad andre om at køre videre.

Nu var det ved at blive rigtig knebent med tiden, vi skulle hjem for at holde forårstræf og Københavner træf, så det blev heller ikke til meget tid i Frankrig denne gang.

Vi skulle dog have vasket tøj, det fik vi i Pamiers N43°06'09,2'' Ø001°37'38,7'' og da de havde forvarmet vand, gik det hurtigt. Derefter kørte vi til Mirepoix, hvor vi har været tidligere – med store oplevelser.

Efter at have spist på en restaurant, gik vi over til vores ynglings cafe, Cafe Atmospher hvor vi havde været 5 år før og dengang havde en dejlig aften sammen med de lokale.

Vi var godt nok betænkelige ved at komme igen, ville vi blive skuffet denne gang?

Der var godt nok gang i den på værtshuset. Der var så mange mennesker, at servitricen pegede på en bagdør ved siden af som vi kunne komme ind af. Det er vanskeligt at beskrive stemningen, men en gang i mellem brød nogle af gæsterne ud i slagsang. Der var en ung sygeplejerske som kunne engelsk, hende talte vi en del med og med den kvindelige bartender, som godt nok kun kunne fransk.

Der var ikke meget Bartenderen ikke så:

Der skete noget sjovt, som vi ikke helt fandt ud af hvad var, for kl. 22 forsvandt gæsterne.

Sygeplejersken fortalte at folk gik hjem for at spise, og hun spurgte om vi ville med hende hjem at spise, men da vi jo lige havde spist, afslog vi det.

Vi gik hjem til camperen med endnu en god oplevelse af byen ☺

Sommieres N43°47'12,2" Ø4°05'11,2" var vores næste stop. Vejen ind til AC- pladsen gennem byen var noget snæver, men ind kom vi. Det var Jytte der fik fornøjelsen, men hun syntes ikke, at det var særlig sjovt.

Da vi kom, var der en del som spillede boule, det så vi på, derefter gik vi en tur i byen. Byen er fra trettenhundrede tallet. Der er en masse smalle gader og overraskende pladser.

Vi brugte noget af dagen med se byen i dagslys, vi opdagede en masse, som vi ikke havde set aftenen før.

Bygherren havde godt nok været forudseende, da han byggede husene med indbygget carport.

Chemín du Lavoir Bolieu des Annonnay, 07 N45°16'9,2" Ø004°40'11,3" H 417m

Vejen til AC-pladsen var lidt vanskelig at finde, men på den parkeringsplads hvor vi vendte om, var der et par rare mænd på en cafe, som fortalte hvilken vej vi skulle køre. Da vi kom dertil og fik parkeret, så vi lidt på nogle unge mennesker der spillede Petanque lige til det blev mørkt. Det var hyggeligt, og vi fik snakket lidt med dem. Egentlig ville vi gerne have spist ude, men vejen ind til byen var bulder mørk, så vi spiste i bilen.

Lidt før 6 næste morgen fik vi ekstra travlt med at komme hjem, for vi fik begge sms fra vores husalarm om, at der var indbrud i vores hus. Og det var der.

Så det blev en hurtig tur gennem resten af Frankrig og Tyskland. En ærgerlig slutning på en ellers dejlig tur.